

ประสบความสำเร็จในการเรียกร้องให้รัฐบาลอเมริกันออกกฎหมายบังคับให้โรงเรียนให้ความรู้แก่นักเรียนเรื่องโทษของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อีกด้วยและกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ในช่วงปี ค.ศ. 1920 ถึงปี ค.ศ. 1933

บทบาทของผู้หญิงอเมริกันที่เพิ่มมากขึ้นทั้งทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ผู้หญิงตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชายในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1868 และ ค.ศ. 1870 ยินยอมให้ผู้ชายอเมริกันทุกคนรวมทั้งคนผิวดำมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง สมาคมสตรีแห่งชาติเพื่อการมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง (The National American Woman Suffrage Association) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากนักคิดและนักเขียนสตรี อลิซาเบธ เคดี สแตนตัน⁹ (Elizabeth Cady Stanton) และ แมรี วูลสโตนคราฟท์ ก๊อดวิน¹⁰ (Mary Wollstonecraft Godwin) จึงเรียกร้องให้รัฐบาลอเมริกันออกกฎหมายยินยอมให้สตรีมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งเท่าเทียมผู้ชาย การเรียกร้องนี้ดำเนินมาเป็นเวลาหลายปีจนในที่สุดรัฐบาลยินยอมให้สตรีมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งได้โดยถูกต้องตามกฎหมายในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 1920 นับว่าผู้หญิงอเมริกันในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 มีสถานภาพทางสังคม การเมือง การศึกษา และเศรษฐกิจที่ดีขึ้นกว่าเดิมมาก

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

1. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานภาพสังคม และการเมืองของผู้หญิงอเมริกันในช่วงต้นศตวรรษที่ 20
2. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพของผู้หญิงอเมริกันในช่วงต้นศตวรรษที่ 20
3. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้หญิงที่มีบทบาทสำคัญในการเรียกร้องสิทธิสตรี อาทิ อลิซาเบธ เคดี สแตนตัน และลูครีเทีย มอทท์

4. ลักษณะวรรณกรรมในช่วงต้นศตวรรษที่ 20

ผลงานวรรณกรรมของนักประพันธ์สตรีในยุคนี้มักแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มีใช้แม่บ้านผู้เงียบสงบและไม่มีปากเสียง หากแต่เป็นผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนอกบ้านหรือมีรายได้ของตนเองเพียงพอที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมผู้ชาย ผู้หญิงอเมริกันมิได้ตระหนักแต่เพียงสติปัญญาและความสามารถของตนในการอยู่ในสังคมได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงเหล่านี้ค้นพบว่าตนเองควรมีสติและเสรีภาพที่จะแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก และความปรารถนาอันแรงกล้าได้เช่นเดียวกับผู้ชาย นักประพันธ์สตรีในยุคนี้ถ่ายทอดสถานภาพ บทบาท และทัศนคติของสตรีอเมริกันที่มีต่อตนเองและสังคมส่วนรวมในลักษณะงานวรรณกรรมที่แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ แนวสังคมนิยม (Realism) แนวโลคัล คัลเลอร์ (Local Color) และแนวธรรมชาตินิยม (Naturalism)

4.1 วรรณกรรมแนวสังคมนิยม

วรรณกรรมแนวสังคมนิยมคือ งานประพันธ์ที่สะท้อนเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของคนธรรมดาทั่วไปโดยยึดหลักที่วางไว้โดยนักเขียนอเมริกันแนวสังคมนิยมที่มีชื่อเสียงมากคือ วิลเลียม ดีน ฮาวเวลล์ (William Dean Howells, 1837-1920) ที่ว่านักประพันธ์ต้องเสนอเรื่องราวต่างๆ ให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่สุดเท่าที่จะทำได้ นักเขียนแนวสังคมนิยมมักเสนอเรื่องราวชีวิตของชนชั้นกลางโดยไม่ใส่ใจกับรูปแบบดั้งเดิมของการเขียนนวนิยาย กล่าวคือนักเขียนเหล่านี้มักไม่ให้ความสำคัญกับเค้าโครงเรื่อง (Plot) เพราะชีวิตจริงไม่มีการวางเค้าโครงเรื่อง การนำเสนอเรื่องราวต่างๆ จะใช้ภาษาที่เรียบง่ายและชัดเจน โดยเน้นที่การบรรยายลักษณะนิสัยของตัวละครอย่างสมจริง (Characterization) และให้ความสำคัญกับผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (Action) ที่มีต่อตัวละคร (Character) นักประพันธ์สตรีที่มีผลงานแนวสังคมนิยมมีอาทิ อีดิธ วอร์ดัน (Edith Wharton, 1862-1927) ผู้เขียนเรื่อง The House of Mirth (1905) The Reef (1912) The Custom of the Country (1913) และ The Age of Innocence (1920)

4.2 วรรณกรรมแนวโลดคัล คัลเลอร์

วรรณกรรมแนว โลดคัล คัลเลอร์ คือ งานประพันธ์ที่สะท้อนวิถีชีวิต การสนทนา การแต่งกาย กิริยามารยาท และทัศนคติของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งของประเทศ วรรณกรรมแนวนี้เฟื่องฟูและได้รับความนิยมมากในช่วงปี ค.ศ. 1880 ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมของกลุ่มชนต่างๆ ในหลายภูมิภาคของสหรัฐอเมริกาได้รับการบันทึกถ่ายทอดไว้ในงานเขียนหลากหลายประเภททั้งนวนิยายและเรื่องสั้น นักเขียนวรรณกรรมแนวนี้มุ่งเน้นที่จะถ่ายทอดภาษาพูดของคนในชุมชนนั้นๆ ให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงที่สุด ตัวละครในงานเขียนประเภทนี้มักมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง วรรณกรรมแนวโลดคัลคัลเลอร์ เสนอเรื่องราวชีวิตที่เป็นจริงเช่นเดียวกับวรรณกรรมสำนิยม แต่มุ่งเน้นความแปลกแยกของท้องถิ่น หรือผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ ในลักษณะที่ให้ความบันเทิงมากกว่าที่จะเสนอให้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับชุมชนหรือคนในชุมชนนั้นๆ นักประพันธ์สตรีที่มีผลงานเขียนในแนวนี้มีอาทิ ซาราห์ ออร์น จูเวทท์ (Sarah Orne Jewett, 1849-1909) ผู้เขียน A White Heron, and Other Stories (1886) The Country of the Pointed Firs (1896) เคท โชแปง (Kate Chopin, 1851-1904) The Awakening (1899) At Fault (1890) Bayou Folk (1894) แมรี อี วิลคินส์ ฟรีแมน (Mary E. Wilkins Freeman, 1852-1930) ผู้เขียน A New England Nun and Other Stories (1891) Pembroke (1894) และ The Shoulders of Atlas (1908)

4.3 วรรณกรรมแนวธรรมชาตินิยม

วรรณกรรมแนวธรรมชาตินิยมคือ งานประพันธ์ที่สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มีทางเลือกที่จะกำหนดวิถีชีวิตของตนเองเนื่องจากมนุษย์ถูกกำหนดด้วยพันธุกรรมและสภาพแวดล้อม งานเขียนประเภทนี้จึงสะท้อนให้เห็นชีวิตที่หุดหู่สิ้นหวังของมนุษย์ที่ไม่มีโอกาสขจัดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตที่ถูกกำหนดไว้ของคน นอกจากนี้นักเขียนแนวธรรมชาตินิยมยังเชื่อว่า เขามีหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นกลางที่สุด แต่ถึงกระนั้นนักเขียนบางคนก็แทรกความเห็นอกเห็นใจและความชื่นชมตัวละครที่มีชีวิตน่าสงสารเพราะต้องผจญกับสิ่งที่ไม่สามารถต่อสู้ได้เลย

แนวความคิดแบบธรรมชาตินิยมนี้เริ่มมาจากนักเขียนชาวฝรั่งเศสคือ อีมิล โซลา (Emile Zola) ในผลงานชื่อ The Experimental Novel (1880) โซลาเห็นว่านักเขียนควรถ่ายทอดเรื่อง

ราวต่างๆ อย่างเป็นกลางเช่นเดียวกับนักวิทยาศาสตร์ที่บันทึกผลงานการค้นคว้าของตน ก่อนหน้าปี ค.ศ. 1880 ผลงานของนักเขียน อาทิ ออนอเร เดอ บัลซัค (Honoré de Balzac) จูลส์ และเอ็ดมอนด์ เดอ กองกูร์ (Jules and Edmond de Goncourt) กุสตาฟ โฟลแบร์ (Gustave Flaubert) และนักเขียนฝรั่งเศสคนอื่นๆ มีลักษณะสะท้อนแนวคิดเดียวกันนี้ แม้ว่าผลงานของ โซลาจะทำให้ผู้อ่านทั้งชาวอังกฤษและชาวอเมริกันตื่นตกใจ แต่ทฤษฎีธรรมชาตินิยมและผลงานของโซลาทำให้วรรณกรรมแนวนี้แพร่หลายมากในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20

นักเขียนสตรีอเมริกันที่มีผลงานในแนวธรรมชาตินิยมคือ รีเบคกา ฮาร์ดิง เดวิส (Rebecca Harding Davis, 1831-1910) ผู้เขียนเรื่อง Life in the Iron Mills (1861) Margaret Howth (1862) Put out of the Way (1871) John Andron (1874) และ Silhouettes of American Life (1892)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

1. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเขียนแนวสังคมนิยม
2. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเขียนแนวโลกวิสัย คัลเลอร์
3. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเขียนแนวธรรมชาตินิยม

บทสรุป

การขยายดินแดนเพื่อล่าอาณานิคมของประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรมทำให้ อาณาเขตของประเทศเพิ่มมากขึ้น และเศรษฐกิจ รุ่งเรืองขึ้น ประชากรอเมริกันมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น แต่แนวคิดจากทฤษฎีวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน ทำให้เกิดการแก่งแย่งเพื่อความอยู่รอดและเกิดค่านิยมทางวัตถุมากกว่าที่จะเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเขียนขนานนามยุคนี้ว่า ยุคทองจอมปลอม (The Gilded Age) เพราะในขณะที่สังคมเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ สภาพศีลธรรมของคนกลับเสื่อมโทรมลง ปรัชญาศาสนาที่เฟรเดอริค นิทสเช นำเสนอเกี่ยวกับความไม่มีตัวตนของพระเจ้าทำให้ชาวอเมริกันไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ อย่างไรก็ตามสตรีอเมริกันโดยส่วนรวมมีสถานภาพทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจดีขึ้นกว่าเดิม

วรรณกรรมที่ผลิตโดยนักเขียนสตรีอเมริกันในช่วงนี้แสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของสตรีที่เด็ดเดี่ยว
เข้มแข็งและสามารถใช้สติปัญญาประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวโดยไม่ต้องพึ่งพา
อาศัยผู้ชาย

การประเมินผลท้ายบท

ตอบคำถามต่อไปนี้โดยละเอียด

1. จงแจกแจงสาเหตุของการขยายดินแดนเพื่อล่าอาณานิคมของประเทศสหรัฐอเมริกา
2. จงอธิบายอิทธิพลของทฤษฎีวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน และปรัชญาศาสนาของเฟรดริก นิทเช่ ที่มีต่อวรรณกรรมอเมริกันในช่วงต้นศตวรรษที่ 20
3. จงอธิบายลักษณะวรรณกรรมอเมริกันในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ที่สะท้อนให้เห็นสภาพสตรีในยุคนั้น

เชิงอรรถ

¹ พวกมอร์มอน คือ กลุ่มคนที่เรียกตนเองว่า สัทธาชนยุคสุดท้าย (The Latter-Day Saints) ในราวปี ค.ศ. 1800 โจเซฟ สมิธ (Joseph Smith) บุตรชายชาวนาแห่งมลรัฐนิวอิงแลนด์ได้รับการประทานปัญญาจากสวรรค์ (Divine Revelations) เขากล่าวว่าพระบิดา (God the Father) และพระบุตร (Jesus Christ) ปรากฏพระองค์ให้เขาเห็นที่เมืองพัลไมรา (Palmyra) มลรัฐนิวยอร์กในปี ค.ศ. 1820 กำชับไม่ให้สมิธเข้าร่วมนับถือศาสนาใดและเตรียมตัวให้พร้อมรับการะสำคัญ อีก 3 ปีต่อมาเทพโมโรนี (Moroni) ปรากฏตัวเพื่อแจ้งแก่สมิธว่า มีแผ่นทองคำที่จารึกประวัติศาสตร์ของมนุษยย์ในโลกตะวันตกไว้เป็นภาษาโบราณ ในปี ค.ศ. 1827 สมิธพบแผ่นทองคำนี้ที่ภูเขามูราห์ (Cumora) ใกล้เมืองพัลไมรา เขาแปลจารึกบนแผ่นทองคำนั้น แล้วตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1830 ให้ชื่อว่าพระคัมภีร์มอร์มอน (The Book of Mormon) โจเซฟ สมิธและผู้ศรัทธาร่วมกันสร้างโบสถ์เรียกว่าโบสถ์สัทธาชนยุคสุดท้าย (The Church of the Latter-day Saints) เมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1830 และได้รับความนิยมอย่างมาก ต่อมาพวกมอร์มอนต้องอพยพไปตั้งถิ่นฐานและชุมชนใหม่ในมลรัฐต่างๆ อาทิ มลรัฐมิสซูรี (Missouri) มลรัฐอิลลินอยส์ (Illinois) เพราะความขัดแย้งทางความเชื่อกับคนกลุ่มอื่น จนในที่สุดสมิธและน้องชายถูกฝูงชนสังหารเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1844 ผู้นำคนใหม่ของพวกมอร์มอนคือ บริกแกม ยัง (Brigham Young) อพยพผู้ศรัทธาไปตั้งรกรากที่หุบเขาซอลท์เลค (The Great Salt Lake Valley) เมืองซอลท์เลค (Salt Lake City) มลรัฐยูทาห์ (Utah)

ศาสนาคริสต์นิกายมอร์มอนนี้มีคำสอนสรุปพอสังเขปได้ว่า พระคัมภีร์คำสอนในคริสตศาสนามี 4 พระคัมภีร์คือ พระคัมภีร์ไบเบิล (The Bible) พระคัมภีร์มอร์มอน (The Book of Mormon) คำสั่งสอนและภารกิจของสาวก (Doctrine and Covenants) และเดอะ เพิร์ล ออฟเกรท ไพรซ์ (The Pearl of Great Price) พวกมอร์มอนเชื่อว่าพระบิดาเป็นผู้ให้กำเนิดพระบุตรและพระบุตรเป็นผู้สร้างโลกตามบัญชาของพระบิดา พวกนี้เชื่อในชีวิตหลังความตายและการฟื้นคืนชีพ นอกจากนี้พวกเขายังเชื่อว่าการแต่งงานมิได้หมายถึงชีวิตคู่ในโลกมนุษย์เท่านั้น แต่หมายถึงการใช้ชีวิตร่วมกันตราบนิรันดร์ ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1800 ผู้ชายมอร์มอนบางคนมีภรรยาหลาย

คน (Polygamy) และอ้างว่าเป็นกฎหมายศาสนา แต่ในปี ค.ศ. 1890 โบสถ์ถือว่าการกระทำเช่นนี้ขัดกับหลักศาสนาหลังจากที่ศาลสูงสหรัฐอเมริกาตัดสินว่าการกระทำดังกล่าวผิดกฎหมาย

ปัจจุบันพวกมอร์มอนได้รับสมญาว่าเป็นผู้มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร และใช้ชีวิตเรียบง่าย โบสถ์ของพวกมอร์มอนมิใช่เพียงสถาบันทางศาสนาเท่านั้น หากเป็นสถานที่ให้การสั่งสอนเรียนรู้และสันทนาการด้วย โบสถ์ใหญ่โตสวยงามที่มีผู้ไปเยือนมากมายในแต่ละปีอยู่ที่เมืองซอลท์เลค ซิตี้ มลรัฐยูทาห์ แม้ว่าสาธารณชนทั่วไปจะไม่ได้ริบอนุญาติให้เข้าไปเยี่ยมชมภายในโบสถ์แต่สามารถไปเยือนสถานที่ประชุม (Meeting houses) อื่นๆ โบสถ์น้อย (Chapels) และห้องสันทนาการ (Recreation rooms) ได้ นอกจากนี้ยังสามารถเข้าไปชมอาคารหลังคารูปโดมที่เรียกว่า The Mormon Tabernacle ที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกมากกว่าร้อยปีแล้วเพราะมีออร์แกนขนาดมหึมาที่เริ่มใช้ในปี ค.ศ. 1866 มาจนถึงปัจจุบันและคณะนักร้องประสานเสียงของโบสถ์ที่มีสมาชิกจำนวนมากถึง 375 คน (The 375-voice Mormon Tabernacle Choir)

² สงครามเม็กซิกันเป็นสงครามระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกากับประเทศเม็กซิโก เกิดในระหว่างปีค.ศ. 1848 เนื่องมาจากความขัดแย้งที่สั่งสมมานานกว่าสองทศวรรษ กล่าวคือในปี ค.ศ. 1835 ชาวเท็กซัสซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประเทศเม็กซิโกในขณะนั้นไม่พอใจการปกครองของประเทศเม็กซิโก จึงรวมตัวกันก่อตั้งสาธารณรัฐเท็กซัส (The Republic of Texas) ขึ้นในปี ค.ศ. 1836 แต่รัฐบาลเม็กซิโกไม่ยอมรับการประกาศอิสรภาพของเท็กซัส นอกจากนี้ยังประกาศเตือนรัฐบาลอเมริกันว่าหากยอมรับเท็กซัสเข้าเป็นมลรัฐของสหรัฐอเมริกา รัฐบาลเม็กซิโกจะประกาศสงครามกับสหรัฐอเมริกา เจมส์ เค พอลค์ (James K. Polk) ประธานาธิบดีอเมริกันผู้ได้รับเลือกตั้งในปี ค.ศ. 1844 แสดงที่ท่าว่าจะผนวกเท็กซัสเข้าเป็นมลรัฐของสหรัฐอเมริกา และได้ประกาศการรวมดังกล่าวในปี ค.ศ. 1845 การประกาศนั้นทำให้รัฐบาลเม็กซิโกประกาศตัดความสัมพันธ์กับประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ไม่ได้ประกาศสงครามแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามสงครามกลายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องมาจากข้อพิพาทเกี่ยวกับเขตแดนระหว่างประเทศ เม็กซิโกและมลรัฐเท็กซัส มลรัฐเท็กซัสอ้างว่าเขตแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของตนจดแม่น้ำริโอ แกรนด์ (The Rio Grande) แต่ประเทศเม็กซิโกแย้งว่าเขตแดนของมลรัฐเท็กซัสอยู่แค่เพียงแม่น้ำนิวซีส

(The Nueces River) นอกจากนี้รัฐบาลเม็กซิโกเป็นหนี้พลเมืองอเมริกันเนื่องมาจาก การสูญเสียทรัพย์สินและชีวิตของชาวอเมริกันไปในระหว่างการปฏิวัติในประเทศนั้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1820 เมื่อถึงช่วงปี ค.ศ. 1840 ชาวอเมริกันเรียกร้องให้รัฐบาลอเมริกันบีบบังคับให้รัฐบาลเม็กซิโกชดใช้หนี้สินดังกล่าว แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือความรู้สึกของชาวอเมริกันที่ว่าประเทศของตนมีอำนาจควรขยายเขตแดนไปทางตะวันตก จึงต้องการดินแดนในครอบครองของประเทศเม็กซิโก อาทิ ในแถบแคลิฟอร์เนีย เป็นต้น

ในฤดูใบไม้ร่วงปี ค.ศ. 1845 ประธานาธิบดีพอลคส่งจอห์น สไลเดลล์ (John Slidell) ไปเจรจากับเม็กซิโกเพื่อขอซื้อนิวม็กซิโก และให้รัฐบาลเม็กซิโกยอมรับว่า แม่น้ำริโอแกรนด์คืออาณาเขตของมลรัฐเท็กซัส การเจรจาดังกล่าวนั้นล้มเหลว การสู้รบจึงเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางตั้ง ผลของสงครามนี้ทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาได้เขตแดนเพิ่มขึ้นอีก 1,360,000 ตารางกิโลเมตร เมื่อมีการลงนามในสัญญาสงบศึกที่กัวดาลูปี ฮิดัลโก (Guadalupe Hidalgo) ใกล้เมืองเม็กซิโก ซิตี้ (Mexico City) เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1848 ทั้งนี้รัฐบาลอเมริกันยินยอมจ่ายค่าตอบแทน 15 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อแลกกับดินแดนทางแม่น้ำริโอแกรนด์ นิวม็กซิโก และแคลิฟอร์เนีย

³ สงครามระหว่างชาวอเมริกันและชาวอเมริกันอินเดียน เกิดเนื่องมาจากการที่ชาวอาณานิคมขยายการตั้งถิ่นฐานเข้าไปในดินแดนที่เดิมเคยเป็นของชาวอเมริกันอินเดียน สงครามดังกล่าวเกิดบ่อยครั้งและทำให้ผู้คนทั้งสองฝ่ายเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก สงครามเหล่านี้มี อาทิ สงคราม เพโกทท์ (The Pequot War) ในปี ค.ศ. 1637 สงครามกษัตริย์ฟิลลิป (King Philip's War) ในปี ค.ศ. 1675 ถึงปี ค.ศ. 1678 การต่อต้านของพวกพิวบลโล (The Pueblo Revolt) ปี ค.ศ. 1680 ถึงปี ค.ศ. 1692 สงครามชาวฝรั่งเศสกับชาวอเมริกันอินเดียน (The French and Indian Wars) ปี ค.ศ. 1689 ถึง ปี ค.ศ. 1763 สงครามพอนทิแอค (Pontiac's War) ในปี ค.ศ. 1763 สงคราม ลอร์ด ดันมอร์ (Lord Dunmore's War) ปี ค.ศ. 1774 สงครามซิวอกซ์ (The Sioux Wars) ปี ค.ศ. 1854 ถึงปี ค.ศ. 1890 สงครามมอด็อก (The Modoc War) ปี ค.ศ. 1872 ถึงปี ค.ศ. 1873 สงครามเนซ เพอร์เซ (The Nez Perce War) ปี ค.ศ. 1877 ความขัดแย้งกับพวกนาวาโฮ

(Navajo Conflicts) ปี ค.ศ. 1846 ถึง ค.ศ. 1864 และสงครามอาปาเช่ (Apache Warfare) ปี ค.ศ. 1861 ถึง ค.ศ. 1900

⁴ Robber barons หรือ captains of industry คือสมญาที่ใช้ขนานนามมหาเศรษฐีอเมริกันผู้มั่งคั่งจากความเจริญเติบโตทางธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ และ อุตสาหกรรมน้ำมัน นักเขียนชื่อดังชาวอเมริกัน มาร์ค ทเวน (Mark Twain) และชาร์ลส์ ดัทลีย์ วอร์เนอร์ (Charles Dudley Warner) เรียกยุคการขยายตัวทางอุตสาหกรรมว่า The Gilded Age ซึ่งเป็นชื่อหนังสือที่เขาแต่งร่วมกันในปี ค.ศ. 1873 หมายความว่ายุคที่เศรษฐีใหม่ต้องการอวดความมั่งคั่งของตนเองด้วยการสร้างที่พักอาศัยขนาดมหึมาเลียนแบบพระราชวังในยุโรป และ ตกแต่งประดับประดาที่พักอาศัยเหล่านั้นด้วยศิลปกรรมยุโรป ภาพวาด ภาพเขียน ศิลปวัตถุโบราณ หนังสือหายากเท่าที่กำลังเงินของตนจะซื้อหามาได้ นอกจากนี้เศรษฐีใหม่เหล่านี้ยังนิยมแสวงหาความบันเทิงด้วยการไปชมอุปรากร (Operas) การไปพักผ่อนตากอากาศตามสถานที่ตากอากาศหรูหราราคาแพง ยิ่งไปกว่านั้นคนเหล่านี้นิยมไปชมนิทรรศการที่แสดงนวัตกรรมทางเทคโนโลยีใหม่ๆ อาทิ งานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ เช่น The Philadelphia Centennial Exposition ในปี ค.ศ. 1876 และ The Chicago World's Columbian Exposition ในปี ค.ศ. 1893

⁵ ชาร์ลส์ โรเบิร์ต คาร์วิน เกิดที่เมือง ชรูสเบอรี (Shrewsbury) ประเทศอังกฤษ เป็นหลานชายของอีราสมัส คาร์วิน (Erasmus Darwin) นายแพทย์และนักธรรมชาตินิยมผู้มีชื่อเสียงผู้เสนอทฤษฎีวิวัฒนาการในช่วงปี ค.ศ. 1790 ดังนั้นชาร์ลส์ คาร์วิน จึงมักได้ยืมการสนทนาและอภิปรายเกี่ยวกับทฤษฎีดังกล่าวมาตั้งแต่เป็นเด็ก ชาร์ลส์ คาร์วิน เรียนแพทย์ที่มหาวิทยาลัยเอดินเบิร์ก (University of Edinburgh) และเทววิทยา (Theology) ที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University) ได้รับปริญญาตรีจากเคมบริดจ์ในปี ค.ศ. 1831 จากนั้นในช่วงปี ค.ศ. 1831 ถึง ค.ศ. 1836 เขาเดินทางไปทั่วโลกกับเรือสำรวจ H.M.S. Beagle ในฐานะนักธรรมชาตินิยมเพื่อศึกษาเกี่ยวกับพืชและสัตว์ เขาพบว่าซากสัตว์สูญพันธุ์ในทวีปอเมริกาใต้มีลักษณะคล้ายกับชีวพันธุ์ของสัตว์สมัยใหม่ นอกจากนี้เขายังสังเกตเห็นว่าพืชและสัตว์ที่หมู่เกาะกาลาปาโกส

(Galapagos Islands) ในมหาสมุทรแปซิฟิกมีความแปลกแตกต่างไปจากพืชและสัตว์พันธุ์เดียวกันที่พบได้ในแถบทวีปอเมริกาใต้ เขาจึงรวบรวมตัวอย่างซากพืชและสัตว์จำนวนมากเพื่อนำกลับมาศึกษา

เมื่อเดินทางกลับสู่ประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1836 ชาร์ลส์ ดาร์วินพำนักอยู่ในกรุงลอนดอน และใช้ชีวิตไปในการศึกษาค้นคว้าทดลอง และเขียนผลการทดลองที่เขาค้นพบ ผลงานในช่วงแรกมี อาทิ The Structure and Distribution of Coral Reefs (1842) และบทความเกี่ยวกับผลการวิจัยที่เขาค้นพบในระหว่างเดินทางไปกับเรือ Beagle ในปี ค.ศ. 1839 ชาร์ลส์ ดาร์วิน แต่งงานกับลูกพี่ลูกน้องคือ เอ็มมา เวดจ์วูด (Emma Wedgwood) และย้ายครอบครัวไปอยู่ที่เมืองดาวน์ (Downe) ใกล้เมืองครอยดอน (Croydon) ในปี ค.ศ. 1842 ดาร์วินพำนักอยู่ที่นั่นจนสิ้นชีวิต และร่างของเขาได้รับการฝังไว้ในวิหารเวสต์มินสเตอร์ (Westminster Abbey) ในกรุงลอนดอน

⁶ คาร์ล ไฮน์ริค มาร์กซ์ (Karl Heinrich Marx, 1818-1883) นักปราชญ์ นักวิทยาศาสตร์ สังคม และนักปฏิวัติชาวเยอรมัน ผู้ก่อตั้งแนวคิดสังคมนิยมประชาธิปไตย (Democratic Socialism) และคอมมิวนิสต์ (Communism) มาร์กซ์เกิดที่เมืองทริเออร์ (Trier) ซึ่งเดิมเป็นประเทศปรัสเซีย (Prussia) บิดาเป็นทนายความ ในปี ค.ศ. 1835 เขาเข้าเรียนกฎหมายที่มหาวิทยาลัยบอนน์ (University of Bonn) ปีต่อมาเขาย้ายไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเบอร์ลิน (University of Berlin) เขาเริ่มสนใจวิชาปรัชญา และเข้าร่วมกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์ที่มีความคิดเป็นซ้ายอย่างรุนแรง เขาได้รับปริญญาเอกทางปรัชญาในปี ค.ศ. 1841 จากมหาวิทยาลัยในเมืองเจนา (Jena) ความคิดที่ขัดแย้งการปกครองของรัฐบาลปรัสเซียทำให้มาร์กซ์ไม่ได้รับตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เขาจึงหันมาเป็นนักหนังสือพิมพ์อิสระและช่วยก่อตั้งหนังสือพิมพ์และวารสารหัวรุนแรงหลายฉบับ หลังจากแต่งงานในปี ค.ศ. 1843 มาร์กซ์อพยพครอบครัวไปอยู่ปารีสได้พบกับเฟรดริค เองเกิลส์ (Friedrich Engels) ชาวเยอรมันหัวรุนแรงผู้กลายเป็นเพื่อนรักที่ดีที่สุดของมาร์กซ์ ในช่วงปี ค.ศ. 1845 ถึง ค.ศ. 1848 มาร์กซ์พำนักอยู่ในกรุงบรัสเซลส์ (Brussels) ประเทศเบลเยียม (Belgium) เขาเป็นบรรณาธิการนิตยสาร The Neue Rheinische

Zeitung ที่ตีพิมพ์ในเมืองโคโลญจน์ (Cologne) ในระหว่างการปฏิวัติในประเทศเยอรมันในปี ค.ศ. 1848 นิตยสารนี้เองทำให้ชื่อเสียงของมาร์กซ์แพร่หลายไปในฐานะกระบอกเสียงของแนวคิด การปฏิรูปประชาธิปไตยแบบรุนแรง

ความล้มเหลวของการปฏิวัติในปี ค.ศ. 1848 ทำให้มาร์กซ์ต้องหนีออกจากประเทศ ปรุสเซียและใช้ชีวิตที่เหลือในกรุงลอนดอนในฐานะผู้ลี้ภัยทางการเมือง อุดมคติของมาร์กซ์ทำให้เขามีฐานะความเป็นอยู่แร้นแค้น เขาเป็นผู้สื่อข่าวการเมืองประจำให้นิตยสาร The New York Tribune และได้รับความช่วยเหลือจากเองเกิลส์โดยตลอด ทำให้ภรรยาและลูกทั้ง 6 คนของเขามีชีวิตรอดอยู่ได้ ในปี ค.ศ. 1864 มาร์กซ์ก่อตั้งสมาคมผู้ใช้แรงงานนานาชาติ (The International Workingmen's Association) เพื่อเรียกร้องให้ชีวิตความเป็นอยู่ของกรรมกรผู้ใช้แรงงานดีขึ้น และเป็นการเตรียมพร้อมเพื่อการปฏิวัติสังคมนิยม

ผลงานเขียนของคาร์ล มาร์กซ์ ที่มีอิทธิพลต่อนักคิดนักเขียนรุ่นหลัง มีอาทิ The Communist Manifesto หรือ Manifesto of the Communist Party (1848) ซึ่งเสนอทฤษฎีที่เป็นรากฐานของแนวคิด Marxism ในปัจจุบัน กล่าวคือมาร์กซ์เชื่อว่าความขัดแย้งระหว่างชนชั้น ซึ่งมีมาตั้งแต่อดีตกาลนั้นจะจบลงด้วยการที่ชนชั้นกรรมกรจะโค่นล้มชนชั้นกลางที่เป็นชนชั้นปกครองในปัจจุบัน Das Kapital (1867) เป็นหนังสือที่มาร์กซ์ใช้เวลาเขียนถึง 30 ปี กล่าวถึงระบบการค้าเสรีว่าเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพที่สุด แต่ระบบนี้มีข้อเสียฉกรรจ์คือ แม้ว่าจะระบบจะทำให้เศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้น แต่มนุษย์จะนำความมั่งคั่งที่ได้รับไปใช้ไม่ถูกวิธี และทำให้มนุษย์ในสังคมมีความยากลำบากในที่สุด

⁷ เฟรเดริก นิทสเช (1844-1900) เกิดที่เมืองแซกโซนี (Saxony) ฟู และบิดาเป็นนักบวช ในศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในกรุงบอนน์ (Bonn) และเมืองลิปซิก (Leipzig) เขาทำงานสอนวรรณกรรมคลาสสิกที่มหาวิทยาลัยเบเซล (The University of Basel) ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ (Switzerland) เมื่ออายุเพียง 24 ปี เขาได้รับสัญชาติสวิสในปี ค.ศ. 1870 หลังจากสอนหนังสือได้ 10 ปี นิทสเชลาออกเนื่องจากสุขภาพไม่ดี

เขาใช้เวลาที่เหลือของชีวิตไปในการเขียนหนังสือ เขามีปัญหาทางสุขภาพจิตในปี ค.ศ. 1889 และอาการไม่ดีขึ้นเลยจนเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1900

นิทสเช เป็นนักปราชญ์ กวี และผู้ทรงคุณวุฒิทางวรรณกรรมคลาสสิกชาวเยอรมันผู้มีอิทธิพลต่อนักปราชญ์ นักเขียน และนักจิตวิทยาในช่วงปี ค.ศ. 1900 เป็นอย่างมาก ความชื่นชมในอารยธรรมกรีกโบราณของนิทสเชปรากฏในหนังสือ The Birth of Tragedy (1872) ซึ่งเขานำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับโศกนาฏกรรมและอารยธรรมของชาวกรีกว่าเกิดจากความขัดแย้งพื้นฐาน 2 ประเภทในตัวยุมนุษย์ นั่นคือความปรารถนาที่จะแสวงหาความชัดเจนและความมีระบบระเบียบหรือที่เรียกว่า The Apollonian tendency ซึ่งมีพอลโล (Apollo) เทพเจ้าแห่งดวงอาทิตย์เป็นตัวแทน กับความไม่มีเหตุผลและความป่าเถื่อนที่จะชักนำไปสู่ความไร้ระบบระเบียบ หรือที่เรียกว่า The Dionysian tendency ซึ่งมีไดโอนิซุส (Dionysus) เทพเจ้าแห่งไวน์เป็นตัวแทน ผลงานอื่นของนิทสเชที่สำคัญคือ Thus Spake Zarathustra (1883-1885) และ The Antichrist (1895) นิทสเชโจมตีศาสนาคริสต์ว่าไร้ความหมายและหมกมิดอิทธิพลต่อมนุษย์ในโลกปัจจุบันอย่างสิ้นเชิง ในผลงานชื่อ Beyond Good and Evil (1886) และ Genealogy of Morals (1887) นิทสเชวิจารณ์นิยามของ “ความดี” และ “ความชั่ว” ว่าอัสวินโบราณซึ่งเป็นชนชั้นปกครองยกย่องความเข้มแข็งและความเป็นเจ้าขุนมูลนายว่าเป็น “ความดี” และเหยียดหยามความอ่อนแอของคนทั่วไปว่าเป็น “ความชั่ว” เมื่อพระและประชาชนที่อำนาจในการปกครองประเทศถือว่า “ความดี” คือ ความอ่อนแอและความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ความเข้มแข็งและความโหดร้ายของอัสวินคือ “ความชั่วร้าย” ซึ่งนิทสเช กล่าวว่าคำนิยามประการหลังเกิดมาจากความหวาดกลัวและการเหยียดหยามระบบเจ้าขุนมูลนายนั่นเอง

นอกจากผลงานดังกล่าวแล้ว นิทสเชยังมีผลงานทางด้านจิตวิทยาที่โดดเด่นคือ ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ที่ว่ามนุษย์ทุกคนมี “ความปรารถนาที่จะไปสู่ความมีอำนาจ” (Will to power) ซึ่งมีได้หมายความว่ามนุษย์มีความปรารถนาจะเอาชนะกันเองเท่านั้น แต่หมายรวมถึงความปรารถนาของมนุษย์ที่จะเอาชนะอารมณ์และความรู้สึกของตนเองอีกด้วย มนุษย์ในอุดมคติของนิทสเชคือ overman หรือ superman คือมนุษย์ที่เรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองและสามารถนำอารมณ์เหล่านั้นมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า อาทิ งานศิลปะต่างๆ เป็นต้น

⁸ Sandra M. Gilbert and Susan Gubar. The Norton Anthology of Literature by Women: the Tradition in English. New York and London, W.W. Norton & Company, 1985, 960-61.

⁹ อลิซาเบธ เคดี สแตนตัน (1815-1902) เป็นผู้นำสตรีที่สำคัญในขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรี เธอและลูครีเทีย มอทท์ (Lucretia Mott) นักปฏิรูปสังคมนิกผู้หนึ่งร่วมกันจัดการประชุมเพื่อเรียกร้องสิทธิสตรีขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา สแตนตันเกิดที่เมืองจอห์นสทาวน์ (Johnstown) มลรัฐนิวยอร์ก (New York) สำเร็จการศึกษาจาก Troy Female Seminary เธอเริ่มสนใจในเรื่องสิทธิสตรีและการเลิกทาส ในช่วงปี ค.ศ. 1830 ต่อมาเธอแต่งงานกับผู้นำการเลิกทาส เฮนรี บี สแตนตัน (Henry B. Stanton) ในปี ค.ศ. 1840 ในปีเดียวกันนั้นเธอและสามีเดินทางไปประเทศอังกฤษเพื่อร่วมประชุมการคัดค้านการมีทาส (The World Anti-Slavery Convention) ณ กรุงลอนดอน แต่การประชุมนั้นห้ามผู้หญิงเข้าร่วมประชุม เธอและลูครีเทีย มอทท์ จึงริเริ่มจัดการประชุมสิทธิสตรีขึ้นเป็นครั้งแรกที่เมืองซีนิกา ฟอลส์ (Seneca Falls) มลรัฐนิวยอร์ก สแตนตันเขียนคำประกาศอิสรภาพของสตรีเรียกชื่อว่า Declaration of Sentiments โดยอาศัยรูปแบบจากคำประกาศอิสรภาพ หรือ Declaration of Independence นั้นเอง

ในปี ค.ศ. 1869 สแตนตันและผู้นำในการเรียกร้องสิทธิสตรี ซูซาน บี แอนโทนี (Susan B. Anthony) ร่วมกันก่อตั้งสมาคมสตรีแห่งชาติเพื่อการมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง (The National Woman Suffrage Association) โดยมีสแตนตันเป็นประธานสมาคมตั้งแต่นั้นปี ค.ศ. 1869 ถึงปี ค.ศ. 1890 ในปี ค.ศ. 1878 สแตนตันชักจูงให้วุฒิสมาชิก แอรอน เอ ซาร์เจนท์ (Aaron A. Sargent) แห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนียสนับสนุนญัตติเรื่องสิทธิสตรี เรื่องนี้ได้รับการนำเข้าพิจารณาในรัฐสภาทุกปีตั้งแต่นั้นมาจนในที่สุดได้รับการยอมรับให้ออกเป็นกฎหมายบังคับใช้ในปี ค.ศ. 1920

¹⁰ แมรี วูลสโตนคราฟท์ ก๊อดวิน (Mary Wollstonecraft Godwin, 1759-1797) เกิดที่เมืองฮ็อกสตัน (Hoxton) ประเทศอังกฤษ เธอมีชื่อเสียงมาจากหนังสือที่เธอแต่งชื่อ A Vindication of the Rights of Women (1792) เธอเสนอความคิดว่าหากผู้หญิงไม่ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับผู้ชาย การแต่งงานก็ไม่อาจถือว่าเป็นการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมได้ ความคิดหลายอย่างของเธอจัดว่าเป็นความคิดก้าวหน้า เธอมีความสนใจในการปฏิวัติฝรั่งเศส (1789-1799) มาก เธอจึงเดินทางไปกรุงปารีสในปี ค.ศ. 1792 ในขณะที่อยู่ที่นั่นเธอรักชายชาวอเมริกันคือกัปตัน กิลเบิร์ต อิมเลย์ (Captain Gilbert Imlay) และมีบุตรด้วยกัน 1 คน ต่อมาเธอแต่งงานกับวิลเลียม ก๊อดวิน (William Godwin) เธอเสียชีวิตหลังการคลอดบุตรคนหลังไม่นาน

A woman supported by a man--wife or courtesan--is not emancipated from the male because she has a ballot in her hand; if custom imposes less constraint upon her than formerly, the negative freedom implied has no profoundly modified her situation; she remains bound in her condition of vassalage. It is through gainful employment that woman has traversed most of the distance that separated her from the male; and nothing else can guarantee her liberty in practice. Once she ceases to be a parasite, the system based on her dependence crumbles; between her and the universe there is no longer any need for a masculine mediator.

Simone De Beauvoir

The Second Sex, 679